

IZLET HDUL HLZ U LOBOR 12. XI. 2019.

Usprkos kiši i mjesecu studenom članovi HDUL HLZ na inicijativu Zvonimira Kaića odlučili su u utorak 12. studenog posjetiti Lobar. Okupilo nas se 40 hrabrih u autobusu na Mažuranićevom trgu.

Lobar je grad podno Ivanšćice sa kojih 2000 stanovnika. Nakon jednosatne vožnje popili smo kavu u centru mjesta i otišli pogledati župnu crkvu Sv. Ane gdje nas je umjesto odsutnog župnika vlač. Tomice Božičeka, dočekala „mežnarica“ Danica Horvat.

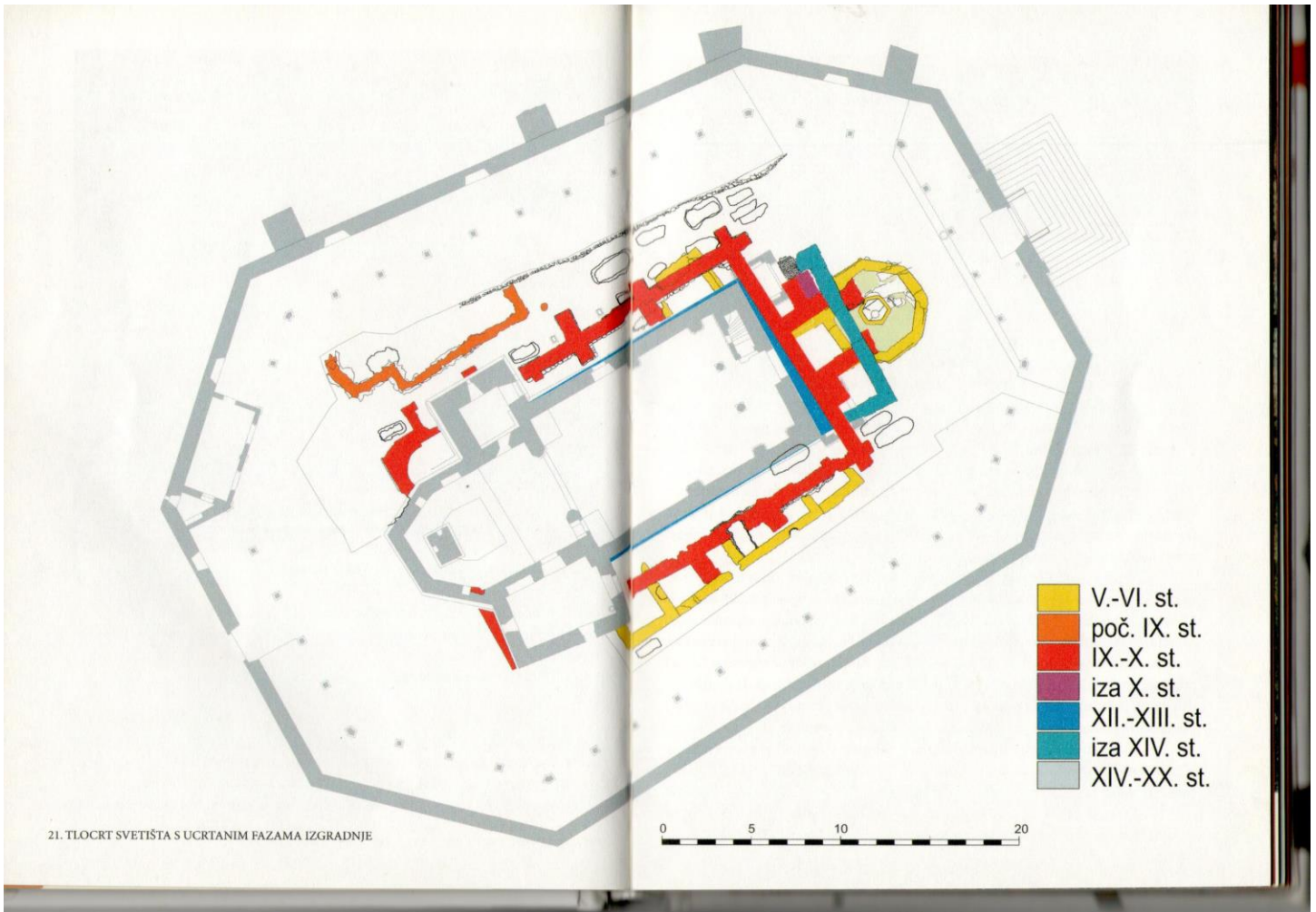
Župna crkva sagrađena u XIX. stoljeću na temeljima nekadašnje crkve koja se spominje još 1334. upravo se je obnavljala i glavni oltar posvećen Sv. Ani i sporedni oltari Majke Božje Žalosne i Sv. Franje Ksaverskog bili su prekriveni.

Ubrzo smo se sjeli u autobus i odvezli do crkve Majke Božje Gorske.

Starohrvatski pleter iz 1076. godine, s natpisom +SVMME, pronađen je 1946. godine. Dio pletera ugrađen je ispod propovjedaonice, dok se drugi dio nalazi u Arheološkom muzeju u Zagrebu.

Tlocrt svetišta s ucrtanim fazama izgradnje

**Krešimir Filipec, Arheološko-povijesni vodič po svetištu Majke Božje
Gorske u Loboru, Zagreb, 2008. godine**

Na jednom od brežuljaka ispod Ivanščice u Hrvatskom zagorju, smjestilo se marijansko svetište Majke Božje Gorske, već stoljećima odredište mnogih hodočasnika. Ovo svetište nije samo izuzetno važno mjesto hodočasnika već i svima onima koje zanima povijest i arheologija. Jer upravo su u ovom malenom svetištu pronađeni povijesni ostaci iz mnogih dalekih vremena:

- **antički poganski hram (3.st.),**
- **starokršćanska bazilika s krstionicom (5.st.),**
- **starohrvatske drvene crkve (8. i 9. st.),**
- **predromaničke (kraj 9.st.) te**
- **kasnoromaničke (13.st.) na čijim je temeljima sagrađena i današnja gotička crkva (14.st.) barokizirana u 17.st.**
- **Starohrvatski pleter koji je vrlo česta pletena ornamentika u Dalmaciji također je pronađena u svetištu. Sve ovo pokazuje važnost najstarijeg marijanskog svetišta u sjevernoj Hrvatskoj.**

Crkva sa cinktorom

Slikarija u cinktoru

Ulaz u crkvu

Unutrašnjost crkve MBG

Glavni oltar i propovjedaonica

U crkvi

Iskopine ispod crkve sa „ponovljenim“ križem koji se nalazi u grbu grada Lobora.

Odvezli smo se zatim na rub grada Lobora gdje se nalazi bivši dvor Keglevića, današnji dom za starije. U njemu je za vrijeme II. svjetskog rata bio nacistički logor 1941./1942. u kome su bile uglavnom Židovke sa djecom, kao i Srпкиnje sa djecom i nešto nepoćudnih Hrvatica (od kojih je 200 umrlo u logoru).

Fotografija dvorca iz zraka (slika u hodniku dvorca)

Na ulazu u dom srdačno nas je dočekala ravnateljica doma Darinka Sviben koja nas je odvela u veliku dvoranu dvorca. Tu nas je dočekao uz osoblje dvorca i pun stol kolača (orehnjača i makovnjača) te crna kava.

Na stropu je dvorane bila zanimljiva freska.

Gospođa ravnateljica nam je rekla osnovne stvari o domu koji zbrinjava preko 300 starijih osoba isključivo sa mentalnim poremećajima od kojih je 120 njih nepokretno. Naglasila je kao glavni problem činjenicu da dom već godina nema svog liječnika opće medicine unatoč svih

nastojanja, a po potrebi zovu liječnika iz Doma zdravlja u Zlataru odnosno psihijatra.

Ponuđeni kolači

Nakon nje je socijalni radnik doma Dražen Čandrlić opširno govorio o povijesti dvorca u Loboru (na fotografiji stoji lijevo prekrivenih ruku).

Nakon toga obišli smo sve veoma uredne prostorije doma i posjetili i neke sobe u koje su smješteni korisnici i primijetili smo da je sve veoma uredno i da nema nigdje nikakvih neugodnih mirisa. a po hodnicima su bile obješene slike od kojih su nam dvije zapele za oko zbog neobične pripovijesti vezane uz njih.

Na fotografijama su princeza Louise von Sachsen Coburg und Gotha, kći belgijskog kralja Leopolda II. koja je bila iz dinastijskih razloga udana za njemačkog princa von Sachsen Coburg und Gotha sa kojim je imala dvoje djece i grof Geza pl. Matačić – Keglević, vlasnik dvorca Lobor i carski konjušar uz koje je vezana neobična ljubavna priča koja je izazvala skandal u Europi pa i u svijetu koncem 19. stoljeća.

Njihov slučajni susret u Beču je doveo do „ljubavi na prvi pogled“ zbog koje je princeza napustila svog njemačkog princa i djecu i pobjegla sa grofom Gezom Keglevićem, mlađim od nje. To je dovelo do toga da se u to umiješao car austrougarske monarhije Franjo Josip I. čiji je sin jedinac prestolonasljednik Rudolf bio oženjen sa Louisinom sestrom Stephanie. On je ljubavnike nasilno razdvojio, grofa Gezu strpao u tamnicu, a nju smjestio u umobolnicu.

Nakon razgledavanja dvorca otišli smo u kapelicu dvorca u kojoj smo . upalili svijeće za zatočene i preminule Židovke, Srpkinje i Hrvatice. U tijeku jedne godine (10. 1941. – 10. 1942.) bilo je zatočeno više od dvije tisuće osoba. Dr. Dragutin Kremzir izmolio je kaddish na hebrejskom i hrvatskom jeziku, za preminule Židovke i djecu, a ostali su, na kraju posjeta dvorskoj kapelici, izmolili Zdravo Mariju.

Kapelica u dvorcu

Fotografije iz kapelice

Nakon toga obišli smo još noviji dio doma sa fizikalnom terapijom i nakon toga se oprostili od veoma ljubazne ravnateljice i nastavili put prema Zlataru.

U Zlataru su nas dočekali sa stolom koji nas je čekao i servirali nam ukusan i obilan ručak.

U očekivanju ručka.

Nakon ručka, budući je dan ranije bilo Martinje pojavio se „biskup“ Josip Kuharić koji je uz ministriranje prisutnog konobara prekrstio mošt u vino.

Iza toga se kao iznenađenje pojavio predsjednik Obrtničke komore grada Zlatara, Darko Varga koji je dugogodišnji poznanik Zvonimira Kaića.

Gospodin Varga nas je pozdravio i pozvao da svi zajedno pođemo u za nas posebno otvorenu Galeriju izvorne umjetnosti Zlatar, gdje nas je dočekala i pozdravila ravnateljica Galerije Božena Slunjski i ravnateljica Turističke zajednice grada Zlatara Lana Bajzek.

Božena Slunjski, Lana Bajzek i Darko Varga

Zvonimir Kaić, Lana Bajzek i Darko Varga

Skupna fotografija u Galeriji izvorne umjetnosti Zlatar

Nekoliko slika i izložaka iz galerije

Nakon što smo napravili grupnu fotografiju u galeriji, oprostili smo se od svih koji su nam priuštili ovaj doživljaj i krenuli prema Zagrebu zadovoljni svim viđenim i uspješno organiziranim izletom kome nije smetala ni povremena kiša.

Dragutin Kremzir, Zvonimir Kaić